

der ogsaa andre Udgifter, som vi paa samme Maade opføre paa Budgettet, det er produktive Udgifter, Jernbanerne, som vi dog tildels regne til Forsøgelse i Formuen, og som vi derfor ogsaa tildels dræfte fra Reserverfonden — saa ville vi finde, at der derved ikke sker nogen Forandring i vor finansielle Status i 1876.

Lh. Nielsen: Seg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at jeg, for at det ikke skal se ud, som om jeg er en Modstander af Indkomstskatten, desform Udvalget ikke selv mellem 2den og 3die Behandling vil sørge for at komme med et nyt Forslag om en Indkomstskat, det 1de eller hvad det nu kan blive, vil sørge for, at der til 3die Behandling kommer til at ligge et Afstemningspunkt for, hvorved vi, der i Dag stemme mod Forslaget, kunne vise, at vi ikke have gjort det, fordi vi ere Modstandere af Indkomstskatten, men kun fordi det i Forslaget er fastlaaet en bestemt Indtægt en bestemt Procent.

B. Solm: Seg skal ikke henge mig i det formelle Spørgsmaal, om dette — jeg haade nær sagt Lovforslag — hører hjemme i Toldlovsforslaget eller ikke. Grunden heru er maaske, at vi Smaa-folk se mindre paa det Formelle end paa det Reelle. Seg vil inddertid sige, at det, der har forundret mig mest, er, at de ærede Medlemmer af Toldudvalget, der have stillet Forslaget, i Grunden have stillet det til vort Forslag, og det kunde derfor faae et lidt forunderligt Udseende, nemlig som om Hiertallet nok vilde have en Medsættelse i Tolden, men ikke var villig til at erstatte Finantsministeren denne paa anden Maade. Seg tilstaar, at det endnu for mig er noget uklart, hvorledes den ærede Finantsminister stiller sig, thi hans Standpunkt er blevet noget klarere for os, end det var, den Gang Betænkningen blev freven. Det er, som sagt, endnu noget dunkelt for mig, hvorledes den ærede Finantsminister stiller sig, thi da jeg ikke rigtig kunde opfatte ham fra min Plads her, kunde jeg ikke høre, om den ærede Finantsminister var tilbøielig til at modtage dette Vædringsforslag eller ikke, og mit Standpunkt er derfor endnu lige saa uheldigt, som det var, da jeg skrev mit Raad under Toldudvalgets Betænkning. Den ærede Minister jagde, at han ikke kunde tænke sig, at Udvalget kunde have tænkt paa Andet, end at det, naar det vilde komme med en saa stor Medsættelse, da ogsaa maatte tænke over, hvorledes han skulde komme til Rengene igen paa anden Maade. Dette har Udvalget ogsaa gjort; men det har kun givet en Antydning, og jeg kan ikke se, at Udvalget skyldte Andet end at give en Antydning til Thinget om, hvorledes det tænkte sig Sagen ordnet, naar Finantsministeren i det Hele taget var villig til at gaa ind paa Tanken. Seg har fundet mig foranlediget til at fremhave netop dette, thi ellers forekommer det mig, at

man kunde bestynde Udvalgets Hiertal for, at dets Stilling ikke var klar. Hvis den ærede Finantsminister mellem 2den og 3die Behandling maatte vise sig tilbøielig til at gaa ind paa vore Forslag eller i alt Fald paa en Del af dem, er det en Selsølg, at det maa være Udvalgets Pligt at forhandle med Finantsministeren om, hvorledes man tror at kunne ordne Indkomstskatten. For mit Vedkommende skal jeg sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Lh. Nielsen) i, at i alt Fald maatte vi have en Bestemmelse ind om, at i det Dieblit, da Toldindtægterne naae til det Beløb, som de for Liden udgjøre, skulle vi ikke vedblive at have denne Indkomstskat. Som det staar i Vædringsforslaget, vil Staten blive evigvarende, selv om Toldindtægterne gaa op til det Beløb, de for Liden udgjøre. Seg skal for mit Vedkommende erklære, at saaledes som Sagen nu staar, vil jeg dog ikke stemme mod Vædringsforslaget, idet jeg ikke ret vel kan erklære mig mod det efter det Udfald, Afstemningerne have faaet, men jeg kan ikke anse det for rigtigt at laa Procenten fast, medmindre den ærede Minister skulde være mere tilbøielig til at gaa ind paa vor Tante, end han nu er. I saa Tilfælde kunde jeg maaske stemme for Forslaget, hvis det fik tilføjet en Slutningsbestemmelse om at Indkomstskatten falder bort, naar Toldindtægterne naae den samme Søjde, som de nu have. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) mente, at man kunde vele Loven. Dette er ganske vist en Udvei, men for at gaa ind paa denne Udvei, maatte man have en Finantsminister, som man kunde tænke sig at komme overens med, men have vi en Finantsminister, som er uenig med os, og skulle vi kæmpe Skridt for Skridt, vil en saadan Udvei i mine Dine hvide. Seg skal ikke komme ind paa de Bemærkninger, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anker), som vilde søge at gjøre gjældende, at selv om man nedlaa Tolden paa Kaffe, vilde det ikke have nogen Indflydelse paa Kaffeprisen. Seg vil dertil sige, at jeg mener, at Konkurrencen er saa stærk, ligesaa godt for Selgere som for Købere, at Prisen ikke vilde holde sig, naar det kunde betale sig at sælge billigere, saa at det vil følge af Sagens Natur, at Selgerne ville blive tvungne til at holde Skridt med Liden (Anker: De smaa Forbrugere!). Seg hører, at det ærede Medlem siger: for de smaa Forbrugere. Det kan træffe i Kjøbenhavn, hvor man kober for 2—4 $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{2}$ Tjerdingspund, men Folk i Almindelighed, som kober i Dalpundens, vil det komme til Gode.

J. Madsen: Seg har kun begjæret Ordet for at udtale et Par Ord, og det første Ord er da, at det ærede Mindretal i Udvalget kunde finde sig foranlediget til at tage sit Forslag til-